
===== İbretlik Paylaşım =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12742

İnternette limon fotoğrafı arıyorum. Çekici bir limon fotoğrafı lazım. Hey.

Şuradaki yazıyı <<http://zbetul.tumblr.com/post/87782291367/>>__ okuyunca geçen *günkü* yazıyla alakalı bir açıklama gerektiğini hissettim. Yazıda linki verilen video *13 gün önceki* bir yazıyla ve hatta *740 gün önceki başka bir yazıyla* daha alakalı geldi, onu da belirteyim.

Z. Betül hanımın alıntıladığı twitlerin *paylaştıklarınızı bulamayan da var* temasından etkilenemedim. Sosyal medya ve içeriği, bana daha çok sigara içenleri hatırlatıyor. Sigara içmeye imrendiğim kadar imreniyorum oradaki yemek fotoğraflarına veyahut gidemediğim tatillere. *Herkes ne kadar mutlu, herkes ne kadar gezenti, ben şu daracık odada çalışmak adına pişerken* diye bir düşünce gelmiyor aklıma.

Aslında itiraf edeyim, bir yerlere gidip, bir şeyler paylaşmak *zorunda* hissedenden insanlara sanırım biraz acıyorum. Asıl imrendiklerim kendilerinden hiç haber alamadıklarım.

Size bir ipucu da vereyim mi: Sosyal medyada boy göstermenin, ne paylaşıyorsanız paylaşın, bir *yalnızım* telmihi vardır. Burada fazla konuşmak, *gerçekte konuşacak kimsem yok* anlamına gelir. Yemeğin fotoğrafını çekmek aklına geliyorsa, ya aç değildir, ya yemekte pek iş yoktur. Kullandığın tableti durup durup övmek zorunda kalıyorsan, aslında pek de işine yaramıyordur. Hayatta *işini gören* nesnelerin orada olduğu anlaşılmaz, anlaşılıyorsa, ya işi yoktur, ya arızalıdır.

Hasılı (bloglar vs. de dahil olmak üzere) sosyal medya bana genel olarak bir *mutusuzlar tekkesi* gibi görünüyor. Burada birbirimizi avutmaya çalışıyoruz.

İnsanın *kafa dengi* birilerini bulması zor. Sosyal medyanın zaten varolan ilişkileri sürdürmeye bir faydası var, ancak orada *yeni arkadaş* edinmek, gerçek hayatta edinmek kadar zor. On seneden fazladır yazıp duran biri olarak, *canlı* görüştüğüm arkadaşların hukuku her zaman farklı.

/Başkalarını imrendirmek/ konusunda da eskisi kadar hassas değilim ve düşündükçe, kimin neye özenme ihtimali olduğunu bilmediğimi farkediyorum. *Hayranları* görsün diye oğlumun fotoğrafını paylaştığımda, (çeşitli sebeplerle) çocuk imkanı olmayan birilerini imrendiriyor olabilir miyim? Günde şu kadar yürüdüğümü söylediğimde, yürümeye imkanı olmayan birini özendiriyor olabilir miyim? Evlendiğimi söylediğimde, o hafta içinde nişanlısından ayrılmış birini üzüyor olabilir miyim? Falanca kursa gittiğimi, filanca dersi aldığımı, fişmekanca şeyleri çalıştığımda, bunlara zaman veya imkan bulamayan birinde üzüntü olabilir miyim?

Olabilirim, evet.

Bunlar, hatta, (şahsen mide bulandırıcı gelen) yemek fotoğrafı veya malak gibi güneşin altında yat-tığını paylaşmaktan daha *sorunlu* gelebiliyor. *Geçen gün şu kadar km yürüdüm* derken, burayı takip ettiğini ve yürüyemediğini bildiğim bir arkadaşım yüzünden baya yaz/sil yaşadım. Sonunda birilerini harekete teşvik edecekse anılmasının iyi olduğuna kanaat ettim ve kendimi onun yerine koyduğumda, birinin benim yüzümden yazısını değiştirmesinin de zor geleceğini düşündüm.

Beynimizin sosyal merkezlerindeki civatalar yerindeyse, hiçbirimiz bir köre gidip, *abi, manzarayı bir görsen, müthiş* demeyiz. Sosyal medya dediğimiz hadisedeyse, 500 kişiye birden konuşunca, bize gayet normal gelen bir durumun, birisi için ulaşılmaz olma ihtimali hayli yüksek. O halde ne yapmak lazım?

Ya susacak ve hiçbir şey konuşmayacak ve yalnızlar tekkemizin ufak da olsa bir avuntusu olmayı bırakacaksın, Ya tamamen soyut ve kimse için hiçbir şey ifade etmeyen laflar edeceksin ve en fazla sivrisinek gibi sinir bozacaksın. Ya da birilerinin moralini bozma ihtimali de olduğunu kabul edip, makul ölçülerde kendinden ve dünyandan bahsedeceksin. Bu bahsettiğin dünyanın ne kadar basmakalıp veya ne kadar ilginç olduğuna başkaları karar verecek. Onlara zor gelen şeylerin de mümkün olduğunu söyleyeceksin ve onlar da oraya ulaşmak yol arayacak. Rasyonel toplamda zor ve sıkıntılı bir mesele olan çocuk büyütmenin güzel taraflarından bahsedeceksin ve birileri de o tuzağa düşecek. (Kehkeh!) (*Efendimiz Ali* yüzünden gece pek uyuyamadığımı söylemiyorum, bak.) Güzel yerleri gezecek ve bize anlatacaksın ve biz de belki bir gün gideceğiz. Benim çekemediğim cinsten fotoğraflar paylaşıp, gözümün önünü daha iyi göstereceksin.

Ha, paylaşa paylaşa ancak yemek fotoğrafı, işten şikayet, hayattan bezmişlik, arabanın tekeri, tele-fonun pili, bilgisayarın kablusunu paylaşıyorsan da, ne yapalım. Tekkemizde sana da yer var, ama imreniyor muyuz diye sorarsan, işte orası biraz şüpheli.

Limon fotoğrafı koysam, pankreası alınmışları üzer miyim acaba?